

Osztályozás

708
Műcsarnok

1959

Személy

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: V. E.

Cím:

Szovjet grafikai kiállítás

Bolmogyei Hétlap 1959. V. 19.
(Hely) (Idő)

Öt szovjet művész mintegy hatvan grafikai munkájából kiállítás nyílt meg a Kultúrkapcsolatok Intézete, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság és a Műcsarnok rendezésében. Az érdekes bemutató alkalmat nyújt arra, hogy megismerkedjünk a Budapesten először kiállító *Iljina Lidia Andrejevna* frunzei (Kirgizia), *Nyekraszov Illarion Grigorjevics* leningrádi, *Reiner Jurij Petrovics* moszkvai, *Szemjenov Borisz Alexandrovics* szverdlovszki és *Cejtlin Naum Joszifovics* moszkvai mesterek kitűnő munkáival. Az értékes anyag, amely felöleli a művészek utóbbi három esztendőben alkotott műveit, a Kultúrkapcsolatok Intézetének kiállító termében (V., Dorottya u. 8.) látható.

Iljina színes linoleum-metszetein keresztül betekintést nyerhetünk a kirgiz asszonyok munkás életébe. „A céklaföldön dolgozó leány” grafika egyszerű és szép megfogalmazása a néhány perces pihenőnek. A „Gyapotszedő” fején terhet vivő leányka a kép középpontjában a művész erőteljes ábrázolási készségét bizonyítja.

Munkásból érett alkotóvá

Reiner: Rohamra

Nyekraszov, a bemutató legfiatalabb művésze. „A múlt képei” linoleum-sorozata nagy együttérzéssel foglalkozik a forradalom előtti Oroszország népének szörnyűségei elnyomásával. Szuggesztív erő árad szimbolikus figuráiból. Megrázó hatású „Az igazság szava” című munkáján a tömegből kiemelkedő asszony ököl. „A szabadság útja” képen foglyok szívbemarkolóan szomorú menetét hozza elibénk, fő figurája egy bilincsbevert asszony. Vöröskeresztes leány és szürnyös katona a szereplője az „1917” című linó-metszetének, amely a forradalmi idők mondanivalójának igazságáról és mélységéről győzi meg a nézőt.

Akvarell-kréta és tempera képeket fest *Reiner*; őszinteség és elmélyültség jellemzi munkáit, akár az októberi napokról, vagy az irkutszki vízierőmű felépítéséről készít sorozatot. „Rohamra!” művén a vöröshátterből rajzolódik ki tompa szürke és barnába tartott három karakterisztikus harcoló katonája.

Szemjenov bensőséges hazaszeretetéről tesz bizonyosságot lírai ihletésű városképein. „A régi Rigáról” festett poetikus hangulatú, az atmoszferikus hatásokat érzékenyen megfogalmazó akvarelljei fejlett színérzékéről is tanúskodnak: „Reggel” című művén vonat érkezik sebesen a távolból, és a szürke füstből élénk színhatású narancsként bontakozik ki a kelő nap.

A legidősebb mester *Cejtlin* témaként igen gyakran használja fel a fiatalok életét, szórakozását és a mozgalmas városi jeleneteket. „Téren”, „Egy mozi pénztáránál” akvarelljeinél láthatjuk, hogy lendületes formanyelven dolgozza fel a mai témákat. Friss, ügyes alkotókészségével szellemesen oldja meg kompozícióit.

A szép és értékes kiállítást már az első napokban számos látogató kereste fel. A magyar—szovjet barátság hónapjában Szegeden és Salgótarjánban is sok ezer ember gyönyörködött már a fővárosban most látható bemutaton.

V. E.

Nyekraszov: 1917